

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.597 van 20 januari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de stad LOKEREN
vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
Groentemarkt 1
9160 LOKEREN

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tsjechische nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van Lokeren van 6 februari 2006 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 6 februari 2006.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 4 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat N. BEIRNAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, van Tsjechische nationaliteit, dient op 7 september 2005 een aanvraag in tot vestiging als zelfstandige.

In het verslag van 7 september 2005 betreffende de aanvraag tot vestiging wordt verzoekster verzocht om ten laatste op 6 februari 2006 een ondernemersnummer voor te leggen evenals een bewijs van de activatie BTW.

Op 6 februari 2006 wordt aan verzoekster de beslissing tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

(...)

In uitvoering van het artikel 45 § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 07.09.2005 door C. L. (...) geweigerd.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

REDEN VAN DE BESLISSING

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige; heeft de volgende documenten niet voorgelegd: ondernemingsnummer en bewijs activatie BTW

(...)

Op 11 februari 2006 dient verzoekster een verzoek tot herziening van deze beslissing in.

Op 19 september 2008 licht de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekster in dat haar beroep zonder voorwerp wordt ingevolge artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, tenzij zij binnen de dertig dagen een annulatieberoep aantekent bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 15 oktober 2008 dient verzoekster huidig beroep in.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

"Verzoekster meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

De "motivering" van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige; heeft de volgende documenten niet voorgelegd: ondernemingsnummer en bewijs activatie BTW"

Verzoekster heeft nooit behoorlijke gelegenheid gehad om haar zaak te verdedigen.

De heer Minister hield op geen enkel ogenblik rekening met de argumenten die door verzoekster werden opgeworpen of konden worden opgeworpen indien hij daartoe de kans zou hebben gehad.

De omstandigheden die door de vreemdeling worden aangevoerd tot staving van zijn aanvraag moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht. Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag.

In casu is de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak gekomen

...

De reden van de bestreden beslissing zou gebaseerd zijn op de stelling dat verzoekster binnen de gestelde termijn niet zou aangetoond hebben dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige; verzoekster zou de volgende documenten niet hebben voorgelegd: het ondernemingsnummer en bewijs activatie BTW.

Er dient hierbij echter onder meer te worden gewezen op artikel 45, § 6 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat uitdrukkelijk het volgende voorschrijft:

"Indien de E. G.-vreemdeling, voordat het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd betekend overeenkomstig het bepaalde in §5, uitvoerbaar wordt, alsnog de in §1, derde lid, bedoelde documenten overmaakt of het bewijs levert dat hij nog steeds werk zoekt en een reële kans heeft om het te vinden hetzij dat hij op het punt staat een werkzaamheid anders dan in loondienst aan te vatten, wordt hij opnieuw in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, model B, overeenkomstig het model van bijlage 5, geldig vijf maanden na afloop van de geldigheidsduur van het eerste attest van immatriculatie."
Verzoekster voldoet wel degelijk aan de voorwaarden van dit artikel 45 § 6.

Het probleem is in casu dat aan verzoekster slechts een ondernemingsnummer en bewijs activatie BTW kan worden toegekend op het moment dat zij geslaagd zal zijn in haar examen over de basiskennis van het bedrijfsbeheer.

Verzoekster heeft de vestiging aangevraagd op 07.09.2005.

Zij heeft onmiddellijk haar studies over de basiskennis van het bedrijfsbeheer aangevat.

Op 22.12.2005 heeft zij, na het ondergaan van de wachtlijst, haar examen afgelegd, doch bij schrijven dd. 06.01.2006 werd zij ervan in kennis gesteld dat zij helaas niet geslaagd is. (stuk 3)

Verzoekster heeft zich dan ook opnieuw ingeschreven om het examen een tweede keer af te leggen.

Bij schrijven dd. 25.01.2006 werd zij ervan in kennis gesteld dat haar kandidatuur voor het examen ontvankelijk is. (stuk 4)

Hiervoor is er echter opnieuw een wachtlijst van enkele maanden, zodat zij tot op heden om redenen buiten haar wil niet in de mogelijkheid is geweest om het examen opnieuw af te leggen.

Zolang zij echter niet geslaagd is in dit examen kan haar geen ondernemingsnummer en bewijs activatie BTW worden toegekend.

Verzoekster is echter nog steeds gemotiveerd om haar activiteit als zelfstandige uit te oefenen en zij staat op het punt deze aan te vatten, doch het is slechts een kwestie van praktische mogelijkheden waarop zij geen vat heeft (wachtlijst voor examens) dat haar tot op heden heeft verhinderd om het ondernemingsnummer en bewijs activatie BTW te kunnen voorleggen.

Van zodra zij echter haar examen met succes zal hebben afgelegd, zal zij onverwijld het nodige doen om de vereiste documenten voor te leggen.

Bovendien dient te worden benadrukt dat verzoekster zich inmiddels perfect heeft geïntegreerd in de Belgische samenleving.

Zij spreekt reeds nagenoeg perfect Nederlands en is zeer gemotiveerd om zo spoedig mogelijk een zelfstandige activiteit uit te oefenen en zo een constructieve bijdrage te leveren aan de Belgische economie.

Verzoekster heeft inmiddels reeds de vereiste getuigschriften behaald voor handverzorging en gelnagels, (bijkomende stukken 13 en 14)

Tevens verblijven tal van andere familieleden in BELGIË, nl. onder meer haar nonkel, tante, nichten en neven, met wie ze samenwoont, en heeft zij quasi geen familiale of andere banden meer in haar land van herkomst, (stuk 5)

Inmiddels woont verzoekster samen met de heer T. A. met wie zij op 16.04.2007 een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd, (bijkomend stuk 8)

De heer T. heeft een arbeidsovereenkomst afgesloten op 14.11.2006 en vervolgens op 14.11.2007 met NV. (...), en dit telkens voor 12 maanden, (bijkomende stukken 15 en 16)

Samen hebben zij inmiddels ook een kindje, nl. T. J., geboren te Lokeren op (...). (bijkomende stukken 9, 10, 11 en 12)

Het zou dan ook menonwaardig zijn om verzoekster de vestiging te weigeren en haar te onderwerpen aan een verwijderingsmaatregel.

De hier in België opgebouwde integratie zou volledig verloren gaan, zij zou gescheiden worden van haar partner, kind en familie en zij heeft in haar land van afkomst geen enkele kans op een menswaardig bestaan.

In de bestreden beslissing werd echter met de concrete omstandigheden totaal geen enkele rekening gehouden.

De concrete omstandigheden van verzoekster komen op geen enkele wijze tot uiting in de betreden beslissing.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing is genomen zonder grondig onderzoek.

De middelen zijn derhalve onder meer gebaseerd op de schending van de elementaire rechten van de Mens o.m. artikel 8 E.V.R.M., de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, de Wet motivering van Bestuurshandelingen en op artikel 45 § 6 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat het middel niet ontvankelijk is in zover verzoekster de schending aanvoert van “de wet motivering van bestuurshandelingen” en “de rechten van verdediging” omdat verzoekster hiermee niet aanduidt welke wetsbepaling zij geschonden acht.

Wat de schending van de materiële motiveringsplicht betreft, stelt verwerende partij dat verzoekster na lezing van de beslissing de motieven kent waarom haar de vestiging werd geweigerd, en dat deze motieven niet kennelijk onredelijk zijn. Het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel werden gerespecteerd. Als verzoekster vestiging wenst te verkrijgen als zelfstandige op basis van artikel 40, § 2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet zij aantonen dat zij een werkzaamheid anders dan in loondienst uitoefent of voornemens is uit te oefenen. Artikel 45, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) bepaalt dat voor het einde van de vijfde maand na de aanvraag tot vestiging, de EG-vreemdeling de documenten moet voorleggen die vereist zijn voor de uitoefening van het beroep wanneer hij een werkzaamheid anders dan in loondienst uitoefent of wil uitoefenen. In casu is verzoekster in gebreke gebleven de gevraagde documenten voor te leggen. Zij heeft geen bewijzen van een zelfstandige beroepsactiviteit ingediend. De gemachtigde van de burgemeester heeft dan ook geheel terecht en binnen de hem toebedeelde bevoegdheid, beslist dat verzoeksters aanvraag tot vestiging diende te worden geweigerd. Verzoeksters vage beschouwingen kunnen hieraan geen afbreuk doen, en zij kan niet dienstig voorhouden dat zij “nooit behoorlijke gelegenheid heeft gehad om haar zaak te verdedigen”.

De beweringen van verzoekster dat zij niet geslaagd is in haar examen en dat zij zich opnieuw dient in te schrijven kunnen uiteraard niet worden aangenomen. Verzoekster heeft verwerende partij hiervan niet op de hoogte gebracht, zodat verwerende partij niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur kon beschikken ten tijde van het nemen van zijn beslissing. Verwerende partij stelt tevens vast dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing geenszins betwist. Integendeel, verzoekster erkent dat zij op 6 februari 2006 niet over de vereiste documenten beschikte en deze dan ook niet heeft voorgelegd. Verzoekster erkent bovendien dat zij tot op heden nog steeds niet het examen heeft afgelegd, en nog steeds niet beschikt over de op 7 september 2005 opgevraagde documenten.

Verzoekster kan niet dienstig verwijzen naar artikel 45, § 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, nu zij ook in de maand volgend na de beslissing de gevraagde documenten niet heeft overgelegd, evenmin het bewijs dat zij op het punt staat een werkzaamheid anders dan in loondienst aan te vatten, zodat zij niet eens voldoet aan de in deze paragraaf uitdrukkelijk gestelde voorwaarden.

Dat verzoekster geïntegreerd is en hier familie heeft, heeft geen betrekking op haar aanvraag tot vestiging als zelfstandige en doet geen afbreuk aan de bestreden beslissing. Aan verzoekster werd duidelijk meegedeeld welke stukken zij diende voor te leggen, zij heeft dit nagelaten, verzoekster kan nu de gevolgen van haar eigen nalatigheid niet doorschuiven naar de verwerende partij.

Verzoekster kan niet beschouwd worden als een begunstigde van de voordelen van artikel 40 en volgende van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) is evenmin relevant, temeer daar het kind en de partner van verzoekster niet verhinderd zijn om verzoekster te vergezellen naar haar land van herkomst.

2.3. In de repliekmemoorie stelt verzoekster dat de “wet motivering bestuurshandelingen” en “de rechten van de verdediging” voldoende duidelijk en precies zijn omschreven om ontvankelijk te worden verklaard als middel. Vervolgens betwist verzoekster dat zij nalatig zou zijn geweest. Zij verwijst hiervoor naar de argumentatie in haar verzoekschrift. Verzoekster meent dat het niet de bedoeling kan zijn dat haar partner en hun kind eveneens België zouden moeten verlaten.

2.4. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het EVRM, van de rechten van de verdediging, de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, de wet motivering bestuurshandelingen en artikel 45, § 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

2.4.1. Verzoekster zet uiteen dat zij *“nooit behoorlijke gelegenheid gehad (heeft) om haar zaak te verdedigen”* en dat verwerende partij *“op geen enkel ogenblik rekening (hield) met de argumenten die door verzoekster werden opgeworpen of konden worden opgeworpen indien zij daartoe de kans zou hebben gehad”*.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoekster op 7 september 2005 een aanvraag tot vestiging heeft ingediend op basis van het toen geldende artikel 40, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel betreft de E.G.-vreemdeling die een werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst uitoefent of voornemens is uit te oefenen. Verzoekster had in haar aanvraag aangeduid dat zij voornemens was te werken als zelfstandige.

Op dezelfde datum werd aan verzoekster een “verslag betreffende de aanvraag tot vestiging” betekend, waarin uitdrukkelijk werd vermeld: “Zij werd verzocht, binnen vijf maanden, ten laatste op 6/2/2006 de volgende documenten voor te leggen: ondernemersnummer + activatie btw”. Uit de gegevens van het dossier staat dus ontegensprekelijk vast dat verzoekster wist dat zij voor 6 februari 2006 haar ondernemersnummer en een bewijs van “activatie BTW” diende voor te leggen. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat verzoekster tussen 7 september 2005 en 6 februari 2006 ook maar enig stuk heeft neergelegd of ook maar enige inlichting heeft verschaft waarom zij deze gevraagde documenten niet kon voorleggen.

Bijgevolg gaat verzoeksters bewering dat zij haar zaak niet heeft kunnen verdedigen niet op. Dat zij achteraf, in huidig verzoekschrift, een uitleg verstrekt betreffende haar examen over de basiskennis van het bedrijfsbeheer, doet niet ter zake. Verzoekster heeft deze informatie nooit verstrekt aan verwerende partij.

De uiteenzetting van verzoekster kan niet worden aanvaard, evenals de schending van de zorgvuldigheidsplicht. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Verzoekster was reeds op 7 september 2005 op de hoogte van het feit dat zij een ondernemersnummer en een bewijs activatie BTW diende voor te leggen voor 6 februari 2006. Zij ontkent geenszins dat zij dit niet gedaan heeft. Bijgevolg kon de gemachtigde van de burgemeester, met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht, vaststellen dat verzoekster deze documenten niet heeft voorgelegd en daarom de vestiging weigeren.

In de mate waarin verzoekster met de uiteenzetting betreffende haar examen over de basiskennis bedrijfsbeheer, de schending van de materiële motiveringsplicht zou aanvoeren, wordt opgemerkt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet aan de Raad toekomt om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is

gekomen. Uit hetgeen hierboven werd gesteld blijkt dat de gemachtigde van de burgemeester in alle redelijkheid heeft besloten dat verzoekster de vereiste documenten niet heeft voorgelegd en daarom terecht heeft beslist de vestiging te weigeren. Verzoekster betwist niet dat zij deze documenten niet heeft voorgelegd. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.4.2. Artikel 45, § 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, zoals dit gold ten tijde van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“§6. Indien de E.G.-vreemdeling, voordat het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd betekend overeenkomstig het bepaalde in § 5, uitvoerbaar wordt, alsnog de in § 1, derde lid, bedoelde documenten overmaakt of het bewijs levert hetzij dat hij nog steeds werk zoekt en een reële kans heeft om het te vinden hetzij dat hij op het punt staat een werkzaamheid anders dan in loondienst aan te vatten, wordt hij opnieuw in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, model B, overeenkomstig het model van bijlage 5, geldig vijf maanden na afloop van de geldigheidsduur van het eerste attest van immatriculatie.”

Verzoekster kan dit artikel niet met goed gevolg invoeren, nu uit de stukken van het dossier niet blijkt dat zij, voordat het haar betekende bevel uitvoerbaar werd (30 dagen na betekening) alsnog de gevraagde documenten heeft overgemaakt of heeft aangetoond dat zij op het punt stond een werkzaamheid anders dan in loondienst aan te vatten. § 6 van artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 is bijgevolg niet van toepassing op verzoekster. De schending van dit artikel kan niet worden aangenomen.

2.4.3. Verzoekster voert aan dat haar gezinsleven geschonden wordt door de bestreden beslissing, omdat zij wettelijk samenwoont met haar partner en een kind heeft. Ook heeft ze tal van familieleden in België.

Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Er wordt vooreerst opgemerkt dat verzoekster niet aantoont dat zij op het moment van de bestreden beslissing, namelijk 6 februari 2006, al een gezin vormde met haar partner met wie zij op 16 april 2007 wettelijk is gaan samenwonen. Haar kind was nog niet geboren ten tijde van de bestreden beslissing, maar pas op 8 augustus 2007. Bijgevolg kon de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening houden met deze gegevens, omdat deze gegevens op dat moment nog niet bestonden. Verzoekster zet de schending van artikel 8 van het EVRM niet in een andere zin uiteen.

Tevens wordt opgemerkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing, namelijk dat zij geen ondernemersattest noch een bewijs van activatie btw heeft voorgelegd, helemaal niet betwist. De gemachtigde van de burgemeester heeft een correcte toepassing gemaakt van de ter zake geldende wettelijke bepalingen.

De bestreden beslissing houdt geen absoluut verbod in om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven, maar verzoekster dient dan wel te voldoen aan de door de

Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten (RvS 4 mei 2007, nr. 170.806). Een schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

2.4.4. Verzoekster zet de schending van de “wet motivering bestuurshandelingen” niet met concrete gegevens uiteen, dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Het enig middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Waar verzoeker verzoekt om het voordeel van de kosteloze rechtspleging te verlenen, wijst de Raad er op dat wat betreft de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.